

tale det Haab, at den Velvilje, der dog i alt Fald delvis er kommen til Orde lige over for Ansøgerne, Hartkornsejerne i Sund Sogn, maa bære den foreløbige Frukt, at de faa Lov til at vente med at paabegynde Bygningen af den ny Kirke, indtil de have foretaget ny Skridt for at faa i alt Fald nogen Hjælp til at gennemføre, hvad der er paalagt dem. Der er jo ikke Tvivl om, idet det følger af Sagens Natur, at der ikke her er Tale om en ren og stær Genopbygning af den gamle Kirke i samme Størrelse, for den vil ikke slaa til, og det kan enhver indse, idet Beboernes Tal i Sognet i det sidste halve hundrede Aar er steget til det dobbelte. Idet jeg altsaa udtaler det Haab, at der maa blive givet Tiendejerne Beslighed til at foretage de mest hensigtsmæssige Skridt til at komme over Sagen paa den lempeligste Maade, tager jeg mit Forslag tilbage. Det er altsaa taget tilbage.

Formanden (Høgskro): Ja, men er der nogen, som optager det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er Forslaget under Nr. 2 uden for Betænkningen bortfaldet.

N. J. Jensen: Da Finansudvalgets Stilling til det Spørgsmaal, jeg har omtalt, ikke giver mig Haab om, at jeg kan faa denne Sag fremmet, saa tillader jeg mig at tage det af mig stillede Forslag tilbage.

Formanden (Høgskro): Forslaget Nr. 1 uden for Betænkningen er taget tilbage. Er der nogen, der optager det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Bluhme: Jeg vil kun ganske kort bringe min Tal til den højtærede Kultusminister for det Tilfagn, som han har givet med Hensyn til det af mig stillede Endringsforslag.

Da ikke flere begærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Indstilling under Nr. 1 af Udvalget:

(Bet. Nr. 30). Andragende fra Bestyrelsen for Arbejdshjemmet for døvstumme Bøger i Kjøbenhavn om et rentefrit Laan paa 20,000 Kr. henvises til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet til Undersøgelse.

vedtoges enstemmigt med 55 Stemmer.

Formanden (Høgskro): Da Finansministeren er hindret fra at være til Stede, har den ærede Indenrigsminister Lovet at overtage hans Hverv. Jeg sætter derfor baade de Finansministeren og de Indenrigsministeren vedrørende Indstillinger under Forhandling, nemlig Nr. 5 og 11 paa Udvalgets Liste, samt Forslaget Nr. 3 uden for Betænkningen, vedrørende Finansministeren, og Nr. 4, 8 og 9 paa Udvalgets Liste vedrørende Indenrigsministeren.

Ordføreren (C. Kavn): Jeg skal først tillade mig at omtale de Forslag, som høre ind under Finansministeren. Der er da først Andragendet Nr. 51, som er foreslaaet henvist til den højtærede Finansministers Overvejelse. Det er et Andragende fra Gaardejer Sorgen Hansen af Sønderby. Han var Universalarving efter et Par Jolk og arbejdede derved ca. 70,000 Kr. Konen, der var Moders Søster til hans Kone, døde først. Et Aars Tid efter den sidst afdøde Egteskællers Død blev han indkaldt for Skifteretten, og der blev han afkrævet 7 pCt. som Arveafgift, idet man gif ud fra, at han ikke var i Slægt med Arveladeren. Manden siger saa til Fuldmægtigen, der mødte paa Skifteforvalterens Begne, at han mente, han skulde have nogen Moderation i Afgiften, idet hans Kone var i Slægt med den afdøde Arveladers Hustru. Fuldmægtigen besvarede det med nej, og det endte saa med, at Manden betalte det, man forlangte. Senere, nemlig den 17de Februar 1886, faldt der saa en Højesteretsdom, hvormed det afgjordes, at Halvdelen af afdøde Egteskællers Bo maatte siges falde i Arv efter den først afdøde, og derefter skulde der her kun svares 4 pCt. af den Del af Arven, der var tilfalden hans Hustru efter Konen, der jo døde først. I Henhold til dette gjorde Andrageren saa Krav paa at faa tilbagebetalt 3 pCt. af Fjerdedelen af hele Arven, hvilket vilde blive en Sum af 525 Kr. Han har indgivet et Andragende derom, men han har faaet til Svar, at da han har erlagt Betalingen uden at gøre Indsigelse, kan man ikke tage Hensyn til hans Andragende. Nu skal jeg dog tillade mig at gøre opmærksom paa, at naar en Mand fremkommer med Betæneligheder ved Betalingen af et eller andet paa Herredskontoret, og faar et saa bestemt Afslag, maa det vel være tilladt at sige, at det maa betragtes som en Indsigelse imod, hvad her er krævet. Naar Udvalget desuagtet ikke ligefrem har henvist Andragendet til Finansministeren, men kun til hans Overvejelse eller Undersøgelse, da er